

ακραία περιοριστική αυτή ερμηνεία, όμως, θίγει επιπλέον το δικαίωμα στην αποτελεσματική δικαστική προστασία.

Εξάλλου, το Πρωτοδικείο φρονεί ότι το απαιτούμενο άμεσο και ατομικό έννομο συμφέρον ισοδυναμεί με την ιδιότητα του «ενδιαφερομένου» κατά την έννοια του άρθρου 88 ΕΚ, παράγραφος 2, κρίνει ότι η παραίτηση από το δικαίωμα προτιμήσεως στην απόκτηση μετοχών που επιβάλλεται στο πακέτο κρατικών ενισχύσεων δεν αρκεί για να γίνει δεκτό ότι ο προσφεύγων θίγεται αμέσως και ατομικώς και φρονεί εσφαλμένως ότι ο προσφεύγων επιδιώκει να επιτύχει αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη κατά το στάδιο του ελέγχου από την Επιτροπή της συμφωνίας του μέτρου με το κοινοτικό δίκαιο.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου του Βελγίου, που ασκήθηκε στις 15 Σεπτεμβρίου 2003

(Υπόθεση C-389/03)

(2003/C 251/18)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον A. Borges, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε

ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 15 Σεπτεμβρίου 2003, προσφυγή κατά του Βασιλείου του Βελγίου.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου, μη θεσπίζοντας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που ήσαν αναγκαίες για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 1999/74/ΕΚ του Συμβουλίου, της 19ης Ιουλίου 1999, περί των στοιχειωδών απαιτήσεων για την προστασία των ωοπαραγωγών ορνίθων ⁽¹⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία·
2. να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο εξέπνευσε την 1η Ιανουαρίου 2002.

⁽¹⁾ ΕΕ L 203 της 3.8.1999, σ. 53.